

Diplomová práce se zabývá očekáváním tlumočnicků a pracovníků různých institucí ve vztahu k roli tlumočnicka ve specifické komunikační situaci, kterou je tlumočené jednání mezi českými institucemi a cizinci při vyřizování běžných záležitostí. Tento typ tlumočení bývá označován jako komunitní. Vzhledem k tomu, že role komunitního tlumočnicka dosud nebyla ani v odborné literatuře jednoznačně vymezena, je cílem práce zjistit, jak při neexistenci závazných standardů pojmají roli komunitního tlumočnicka zástupci českých institucí a jak ji vnímají sami tlumočníci. Jedná se především o to, zda považují tlumočnicka za pouhý pasivní „stroj“ na jazykový převod informací, nebo zda ho vnímají jako plnohodnotného účastníka komunikace. Teoretická část práce shrnuje dosavadní výzkumy zabývající se rolí tlumočnicka a všímá si také toho, zda, případně jak byla tato role kodifikována v mezinárodním kontextu i v českém prostředí. Hlavní část práce pak představují výsledky dotazníkového šetření mezi tlumočnickými a zástupci různých českých institucí, jehož jádrem je kvantitativní výzkum zaměřený na to, které projevy role tlumočnicka považují respondenti za vhodné, a které naopak za nežádoucí. Z výsledků výzkumu vyplývá, že celkově jak tlumočníci, tak pracovníci institucí vnímají tlumočnicka jako plnohodnotného účastníka komunikace, nepovažují však za správné, když jeho role zcela překročí rámec tlumočení jako takového.